

[Strøm.]

nemført i sidste samling, ikke har økonomiske muligheder for at udbetale en brændselshjælp til de arbejdsløshedsforsikrede.

Vel ved jeg, at der er blevet gennemført forbedringer i arbejdsløsheds-kasselovgivning, men de ydelser, de enkelte arbejdsløse får, er der ikke sket nogen ændring i. Det, vi altså med vort forslag har henstillet til den høje rigsdag og regering at være medvirkende til, er at skabe mulighed for, at de arbejdsløse, der jo så sandelig ikke har bedre vilkår i år end sidste år, kan få den håndsækning, som brændselshjælpen er.

Jeg må også udtale min forundring over den højtærede arbejds- og socialministers afvisning. Såvidt jeg husker, fremsatte den højtærede statsminister i programtalen en udtalelse, der lød omtrent således: Samfundets hjælp til de dårligst stillede vil ikke blive forringet. Jeg gør opmærksom på, at en ydelse af den art, som vi her har foreslået, blev gennemført i sidste rigsdagssamling, og jeg beder indtrængende de ærede partier og den højtærede regering om at være medvirkende til, at dette sker påny.

Lorentzen: Det fremsatte lovforslag om ydelse af brændselshjælp til arbejdsløshedsforsikrede bestemmer, at forsåvidt arbejdsløsheden varer mindst 40 dage i tidsrummet 1. december 1950—31. marts 1951, skal arbejdsløsheds-kasserne være berettiget til at yde en hjælp på 60 kr. for forsørgere og 40 kr. for ikke-forsørgere, og statens tilsvær skal højst være 6 mill. kr., som skal fordeles mellem de vanskeligst stillede kasser.

Som det allerede er berørt, er lovforslaget en tro kopi af det lovforslag, som blev ophøjet til lov den 4. februar 1950, men nogle måneder efter, nemlig den 27. maj 1950, blev der imidlertid stadfæstet en lov om ændringer i loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring, hvorved det offentliges tilsvær blev stærkt forøget. Det var ikke uden alvorlige betænkeligheder, at dette forslag fik tilslutning fra et meget stort flertal her i rigsdagen. For venstres vedkommende skyldtes denne tilslutning bl. a. det forhold, at Kristeligt dansk Fællesforbund påny opnåede statsanerkendelse for sin arbejdsløsheds-kasse. Mon ikke alle partier dengang havde den opfattelse, at staten med denne ændring var gået så vidt, som det på nogen måde var forsvarligt? Jeg tror ikke, jeg tager fejl, når jeg mener, at mange både i dette høje ting og udenfor

det høje ting fandt, at man i og for sig var gået for vidt. Det spørgsmål, man derfor stiller sig nu, er: Er der en saglig begrundelse for, nogle måneder efter at den meget kraftige udvidelse af statens tilsvær fandt sted, påny at gå til en udvidelse, der måske efterhånden vil få karakter af en permanent udvidelse og medføre yderligere udvidelser?

Jeg vil ikke beskæftige mig med muligheden for, at der kan være en politisk baggrund, det vil jeg ikke søge at finde ind til. Jeg foretrækker at beskæftige mig med den saglige baggrund, og det forekommer mig og det parti, jeg tilhører, at den ikke er tilfredsstillende.

Rigsdagen har for nogle få uger siden med stort flertal pålagt befolkningen en mængde tunge byrder i samfundens interesse, hvoraf en væsentlig part så afgjort er lagt på den såkaldt velstillede del af befolkningen. Disse byrder er for størstepartens vedkommende af finanspolitisk karakter og har et længere sigte end lige til at klare dagen og vejen. Kan man da påberåbe sig en ekstraordinær arbejdsløshed, der kunne tale til gunst for forslaget? Nej, man må vist nærmest sige, at der har været ekstraordinært stor beskæftigelse, så jeg må gå ud fra, at kassernes økonomi er særdeles tilfredsstillende i øjeblikket; jeg vil også tro, at størsteparten af kassernes enkelte medlemmer har haft en årsfortjeneste af en sådan størrelse, at det ikke er rimeligt, at statskassen yderligere belastes.

Jeg læste iøvrigt i betænkningen vedrørende den revision, der fandt sted i maj måned af arbejdsløsheds-kasseloven, at den daværende socialminister, nu det ærede medlem hr. Strøm, havde den opfattelse — jeg kan i hvert fald ikke læse betænkningen anderledes —, at det offentlige ikke fremtidig skulle komme med yderligere supplement til arbejdsløsheds-kasserne. Jeg vil naturligvis gerne indrømme, at der kan indtræffe ekstraordinære, ugunstige forhold for arbejdsløsheds-kasserne, således at det kan være saglig forsvarligt at give dem en håndsækning, men efter min opfattelse foreligger denne situation ikke i dag.

Hvis der ikke i det udvalg, som jeg går ud fra vil blive nedsat, gives fyldestgørende oplysninger, der kan give os en anden indstilling overfor lovforslaget, således at vi kan se, at det har et sagligt grundlag, vil mit partis standpunkt klart være dette, at vi ikke kan give lovforslaget vor tilslutning.

Fibiger: Det foreliggende lovforslag, som det ærede medlem hr. Strøm som ordfører